

20

גָּלְדִּוָּנֶת לְפִרְדוֹן בְּפִרְשַׁת הַשְׁבָּרָע
בְּעַרְיִכְתֵּלְגָּתְמָה לִיְבוֹבִיץְ

פרק כ"ז

פרשת כי-חנוכה (תשכ"ה)

עיין גם גליון כי-חנוכה שנה דראשונה: תש"ג.

א. ג' וכתבת עליה את כל דברי התורה הזאת בערך
למען אשר תברא אל הארץ אשר הוא אלוקיך בוטן לך
ארץ דבת הלב ודבש
כאשר דבר הוא אלוקיך לך.

ראב"ע ד"ה למען כי. ה' יעדך אם החלטות לשמר מצורתיו, וזאת המצורה הראשונית לביאתם, לבגרות
לחם מזבח חדש להודות לה' שיחלו לחיותם בארץ.

רמב"ג ד"ה למען אשר תברא אל הארץ
אמר ר' אברהם (וסבאי דבריו חז"ל)
ולפי דעתו "למען אשר תברא" רמז שכל דברי התורה, יאמיר, שכתוב על האבות
כל דברי התורה הזאת בערך. בירדו מידי, למען אשר בא אל הארץ, כי בסבירות
התורה בא שמה.

וכן (דברים לו י"ד-ט"ו) "למען יזכה עבדך ואמתך כמור וזכרת כי עבד היהת" -
יבחו עבדך ואמתך כמור למען תזכור כי עבד היהת.
או טעם: כתוב עליהם את כל דברי התורה הזאת להיות לך לזכרון, למען אשר
תברא אל הארץ ותכובוש ארוחה ותירש את כל העמים מהם, בהיותך זוכה תורה ושם
כל מצורתייה.

והשוויה רמב"ג דב' ח' ח' ד"ה לאמר...
... אמר כאן "למען יזכה עבדך ואמתך כמור וזכרת כי עבד
חייתך" לבאר, כי הוא יזכה במצוות העבד כמור, בעבור שהיית
עבד ונחגי לך השם, וגם אתה תניח לעבדך, והנה טעם
כשיבוות עבדך ואמתך כמור תזכר כי עבד-היית וגו'.

1. מה קשח לשביבם?

2. מה הבדל בין שני פרושים הרמב"ז?

3. גמת סורתה הרמב"ז בפירוש הפסוק מתרך עשרה הברכות (דב' ח')
מן הפירוש הרגיל?

xx 4. מה חזריכו לפרש כך?

5. במה דומה לדעת הרמב"ז לחפץ החורא מתוך עשרה הדברים לפסוק זו?

6. הרמב"ז פורח את פרושו הראשוני במלים "ולפי דעתך" ואת פרשו
חשייב-במלים "או טעם" - טעם שהוא מפוזיר את הראשוני.
חתוכל למסוא את חשבה להעדרתו את פרושו הראשוני?

7. למה - בכלל זאת - לא הסתפק בפרשו הראשוני וחביא אף את חשייב?

8. במה שרוגה הרמב"ז בשני פרושים ספרדורי של הראב"ע?

ב. י"ד רגענו חלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם

ירושלים סורתה פ"ז ח"ב:

"קול רם". מהו קול רם? מלמד ששיתף הקב"ח קולו עתapse?

1) מהו תדיוק הלשוני למדרש זה?

2) מהו הרעיון המסורתי בדברי מדרש אלה?

ג. פסוקים י"ד - כ"ג

לפסוקים אלה סקעה אברבגאל:

טח בשתגו י"ב מצורת האלה שניתגר בחכרות החם בברכות ובקלות בחר גרייזים
ובתחר עיבול משאך המצורתי כולם? הזה לא חיר' יתרח חמורות בכללותם מזולחות!
לפי שום חיות חרורו הראשו על ע"ז וחאחרו "אשר לא יקיים את דברי התורה"

זכורותים לסענדי ההורא, לחיות הרاءו. שקויל נבד כל העבירות זה אחר זו בולל כל חתורה ומצוריה כולם, תזה העשרה שבואר אמאצע, מי יתן וידעת מהו יוחדו לברכך? ולקלל עלייהם יותר מכל שאור העבירות רלהם זכר באן קצת מהעריות שלתי קדמת? ובם יקשה מאד האדור האחים? אדור אשיך לא יקיעים וכוכלו, כי הזה מי שיישאר לו שלא קיים אהת מתיר"ג מצורת, תקורסיל חלקתו בארכץ?

גם ב' דוד הופמן בפרטיו לספר דבריהם (בגרסאות) מעיר: קשות מאד לגנות חמוץ, למת גתנו אדרודים דוקא בחטאיהם אלת ולא באחרדים?

א. 1. בסה לענברת לשאלת אברבנאל ולטצרא את המשותף בעברות אלה שעל פורבריהם נאמר: אדור חייש אשר... .

2. מה נאמר בראשון ובשבירוי "בסטר"?

ד. י"ח אדור משגה עור בדרדר

רש"י ד"ה משגה עורו: חסומה בדבר ומשיאו עצה רעה.
השוה לדבריו אלה

רש"י ריקרא י"ט י"ד ד"ה ולפוגי עור לא תתן מכשול: לפבי חסומה בדבר לא תתן עצה שאיבגה הרוגנה לו. אל תאמיר: "מכור שדק וקח לך חמור" ואתה עוקף עליו רזרטלה חימגדו.

אך הסבר מה ראה רש"י לחזיא את המלה עור ממשמעו בפסוקדו ובפרשן קדושים?

ה. כ"ה אדור לוקח שוחד להכחות גפש דם נקי

העמק דבר: שרואה את החדר מכבה נפש ויתהית בידו למחות עליו ולא לעמוך על דם חסוכה - ותורא לוקח שוחד כדי שיעלים עין ולא יראה את הגעשה - הוא באדור.

מה ראה לפניו בדרך זו ולא פרשו ממשמעו שאל השופט ידבר שלקח שוחד וחיבב את חזאי?

תשובה: יש לשלוח לדחת ליובביז ירושלים קריית-משה

שאלות במשמעותם הקרא לפרשן חורך: מ. פרלטן

ב. ג - ת. ג א

(הערה: מחרסר מקום לא יכול שאלות אלה לבוא בגלויון לפניו שבוט)

א. ב"א י"ג ... רבכתה את-אביה ואת-אמה ירח ימים.

ב"א י"ח ... כי יהיה לאיש בן סורר ומרורה

איינדו שיטע בקרול אביו ובוקול אמו.

ג' ט"ז כבד את-אביך ואת-אמך.

(וכן עיין בסעמי בעשרות הדברים שבפרשן יתרו)

בשלשת הפסוקים הבא"ל באים אב ואם בפסוק טעמי שונח, מה חחבדל ומתי חסיבת להבדל זה?

ב. כ"ג ט"ז כי ה' אלוקיך מתחליך בקרב שחייבך להחצילך ולתת אויביך לפגיך... .

אם המלה "לחצילך" מוטענת בקדמא: איז במשמעות?

ג. כ"ג י"ז ... קמד ישב בקרבך

חרגום יוג חזן: מכך יתיב ריבוטרי מצורתה בינויכו.

באות שרותה התרבות מפסוק טעמיים?

המעוניינם בחדוש סבוריים לגליגובות וכן לעלוני חתדרכה לשנת תשכ"ג מתקבשים לפברות למחקמת לתרבותות תורבנית בஸודן חונוך בימי רח' יפו 19.

דמי סנווי לגליגובות 4 ל"י, לעלוני חדרכה

2 ל"י.

המעוניינם בגליגובות של שבטים שעברו יפנו לעורכת